

[Mimi Jakobsen]

vil være velkommen – den radikale ordfører nikker.

Jeg kan kun se, at Johannesskolen i sin nuværende form højst sandsynligt vil være en godbid for dansk folkemindesamling, hvad angår det glade skoleliv i tresserne. Det har dog ikke meget med 1960 at gøre, men hører nok hjemme i 1860, og jeg ville ønske, at ministeren, der dog har temmelig nære relationer til området og oven i købet har boet i nærheden af skolen, ville ulejlig sig hen at se på skolens fysiske rammer.

Steen Folke (VS):

Hr. Bilgrav-Nielsen og fru Mimi Jakobsen har haft et par bemærkninger til mig. Jeg har ganske rigtigt i dag, specielt i forbindelse med den foregående sag, sammenlignet de borgerlige partiers holdning til på den ene side skoler og institutioner, som har et venstreorienteret præg, med deres holdning til en skole som Johannesskolen, der har en nok så borgerlig karakter. Jeg mener nok, at jeg, eller rettere de pågældende partiers ordførere, selv har demonstreret i praksis, hvad det borgerlige frisind var værd. Det rakte ikke til at ville tåle eksistensen af en institution som Det Nødvendige Seminarium. Det synes jeg har været ret klart og afslørende.

Jeg har omvendt understreget, at vi ikke vil være med til at slagte Johannesskolen. Selv om vi ikke nærer nogen speciel sympati for lige præcis den skole eller er enig i dens idégrundlag – og det synes jeg gør en meget væsentlig forskel – har jeg sagt, at hvis der kan findes en tilfredsstillende løsning på anden vis end den, der ligger i aktstykket, vil vi gerne være med til at undersøge det. Ministeren har i spørgetiden her i går oplyst, at skolens rektor, Jens Winther, telefonisk over for undervisningsministeriet har givet udtryk for, at der muligvis var andre løsninger. Jeg kender ikke noget til det. Jeg vil ikke påberåbe mig nogen som helst viden om, hvorvidt det er rigtigt eller ej, men det er den oplysning, vi har fået, og det eneste, jeg har sagt, er, at vi synes, de muligheder skal undersøges. Det har imidlertid ikke noget at gøre med vores principielle holdning. Vi mener, at også skoler, hvis holdning vi ikke specielt er enige i, skal have lov at bestå.

Flygaard (DR):

Jeg synes, det var en meget kort svartale, ministeren gav, og jeg synes heller ikke, at ministeren svarede på alle spørgsmål. Man kan efter min opfattelse ikke klare sig med at henvise til, at der er svaret på et tidligere tidspunkt, når spørgsmålet ikke har været stillet.

Jeg kom f.eks. til slut i forbindelse med renoveringsproblemet ind på, at jeg måtte gå ud fra, at byggedirektoratets sagkyndige grundigt har undersøgt mulighederne for og de økonomiske konsekvenser af denne pludseligt opdukkende renoveringstanke, hvorfor jeg så må spørge ministeren, hvilken konklusion byggedirektoratet er nået frem til. Det har jeg ikke hørt ministeren svare på.

Så gjorde jeg i relation til det svar, som finansudvalget fik fra undervisningsministeriet den 20. februar, nogle bemærkninger, som i hvert fald, om ikke i formen, så i hvert fald i deres indhold, var et klart spørgsmål til ministeren. Jeg vil gerne helt konkret spørge: synes ministeren egentlig, at det er rimeligt på side 2 i andet afsnit at anføre: »Herudover kan det oplyses, at der ikke af arbejdstilsynet er meddelt dispensationer vedrørende Johannesskolen«, når man ved, at bestemmelser i henhold til arbejderbeskyttelsesloven og arbejdsmiljøloven ikke er overholdt på adskillige punkter?

Hvilken konklusion kan man nu drage af denne sag? Ja, der er én ting, der forekommer mig ganske indlysende, og som jeg også tror vil ske. Denne sag vil ikke alene komme under behandling, den vil også blive fremmet til afgørelse forholdsvis hurtigt, for det tyder tilkendegivelserne her i folketinget ganske klart på.

Jeg må også opfatte ministerens svar eller mangel på samme i dag som en tilkendegivelse eller erkendelse af, at der nok ikke er anden vej tilbage end en vis form for tilbage-tog eller smutten ud ad en bagdør, hvad man nu vil sige.

Den nemmeste løsning rent ekspeditions-mæssigt – men det er måske nok for stort et krav at stille til ministeren – var faktisk, at dette aktstykke blev fremsendt til finansudvalget på ny, for så var sagen faktisk meget hurtigt ekspederet.

Nu hørte jeg også med interesse, hvad hr. Bilgrav-Nielsen sluttede af med i sin replik, da han kommenterede det radikale beslutningsforslag, nemlig at der er andre aktstyk-